

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Concertación de Partidos por la Democracia: Coalición política, partidos y sistema electoral en Chile, 1987-2010

Yopo Herrera, M.D.

Citation

Yopo Herrera, M. D. (2013, October 2). *Concertación de Partidos por la Democracia: Coalición política, partidos y sistema electoral en Chile, 1987-2010*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/21849>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/21849>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/21849> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Yopo Herrera, Mladen Daslav

Title: Concertación de partidos por la democracia : coalición política, partidos y sistema electoral en Chile, 1987-2010

Issue Date: 2013-10-02

Stellingen

Behorende bij het proefschrift van Mladen Yopo, 2 oktober 2013

1. De centrum-linkse coalitieregering van de Concertación die het land regeerde van 1990 tot 2010, kan worden beschouwd als het meest succesvolle politieke samenwerkingsverbond dat Chili heeft gekend sinds de onafhankelijkheid in 1818.
2. Het referendum van 1988 waarin de Chileense bevolking voor het aftreden van de militaire regering stemde, bood een democratisch-institutionele uitweg voor de politieke impasse waarin het land verkeerde.
3. Chili is in staat geweest om de maatschappelijke onrust die doorgaans gepaard gaat met politieke overgangsprozessen tot een minimum te beperken en de democratische institutionele orde te allen tijde te handhaven. Dit is mogelijk geweest dankzij de concessiepolitiek en de strikte inachtneming van het wetgevend kader die het Chileense politieke proces kenmerkten.
4. De presidentiële meerpartijendemocratie die bestond tot aan de staatsgreep in 1973, bleek niet voldoende stabiel om een proces van extreme ideologisering en politieke polarisatie te voorkomen.
5. Het gematigde of “consensus presidentialisme” ontstaat uit het spanningsveld tussen politieke stabiliteit of bestuurbaarheid en de kwaliteit van de democratie.
6. Het militaire regime onder leiding van Pinochet voerde een autoritair-neoliberaal model in dat de politieke en economische inrichting van het land drastisch hervormde. Deze autoritaire structuren bemoeilijkten het democratiseringsproces na het herstel van de democratie in 1990.
7. Het hernieuwde respect voor de democratie en de noodzaak om beleidsvoorstellen met breed draagvlak te formuleren, droegen bij aan de totstandkoming en consolidering van de regeringscoalitie van de Concertación. Het politieke leerproces bespoedigde bovendien de invoering van democratische instituties in een gematigd meerpartijstelsel.
8. De democratische partijen maten zich een pragmatische houding aan met betrekking tot wat politiek mogelijk was op dat moment. Dit stond hen toe soms gedurfde maatregelen te nemen en zo op succesvolle wijze complexe vraagstukken aan te pakken, zoals grondwets-hervormingen en de gevoelige kwestie van de mensenrechtenschendingen ten tijde van het militaire regime.
9. Presidentiële regeringsstelsels zijn niet per definitie minder stabiel en leiden niet vaker tot politieke catastrofes dan parlementaire stelsels. Dit laat de actuele situatie in Chili zien waar het presidentiële stelsel heeft bijgedragen aan de vorming van stabiele meerderheden en de invoering van een ideologisch centrisme dat zich uit in consensuspolitiek.
10. Het door de Concertación gevoerde regeringsbeleid heeft de organisatie en mobilisering van verscheidene maatschappelijke groeperingen bevorderd. Dit heeft geleid tot de opkomst van nieuwe politieke actoren, zoals de apathische consument die plaatsmaakt voor een betrokken burger die om veranderingen vraagt.